

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Látogatás háromszázötven
kecskénél Ujpesten*

Forrás: *Az Est*

Bn

1916. 4. 30.

(Hely)

(Idő)

Látogatás háromszázötven kecskénél Ujpesten

— Az Est tudósítójától —

A háboru idézte elő a tejhiányt és a tejhiány idézte elő a kecskéket. Mindenütt kecskékről beszélnek, a nyaralni szándékozók kecskét visznek magukkal falura és a villákba, de sok Budapesten lakó ember is vásárol kecskét, hogy biztosítsa családjának a napi tejszükségletet. Hogy a budapesti lakosok hol tartják kecskéiket, az bizonytalan, lehet hogy az irodában, a hálószobában, a padláson, vagy a pincében, de annyi bizonyos, hogy az utóbbi időben igen elterjedt a kecske-kultusz, és nincs messze az idő, mikor egy művelt család asztaláról sem fog hiányozni a fejős kecske.

Élelmes üzleti vállalkozók megneszelték, hogy a tejhiányon némileg enyhíteni lehet fejős kecskékkal és ezért Erdélyben és Svájcban összevásároltak egy sereg kecskét, a melyeket Ujpesten egy nagy kert közepén álló telepen bocsájtanak áruba. Az ujpesti kecskevásár egykor bizonyosan olyan híres lesz, mint a legendás budai kutyavásár, egyelőre azonban csak gondos háziasszonyok látogatják és a történelem fénye csak később fogja beragyogni. Az ujpesti kecsketelephez villamoson utazik az

ember. Mikor megérkezünk, négyen hagyjuk el a kocsit, három hölgy és én. A hölgyek már a villamosban háromnegyed óra óta kecskékről beszélgettek, és mikor a telep felé mentünk, gyanus szemmel nézegettek felém. Ugy látszik, elárultam valamivel, hogy én is kecskét szeretnék vásárolni, bizonyos, hogy csak külsőmből következtettek erre, mert egész uton egy szót sem szóltam. Az egyik hölgy, egy tisztos matróna, végre felém fordult és megkérdezte hogy kecskét akarok-e vásárolni? Habozás nélkül igen-nel feleltem, mire az öreg hölgy arca felderült és bizalma teljesen megnyílt számomra.

— Én is kecskét szeretnék venni, — mondotta — mert nem lehet tejet kapni és olyan jól esnék délutánonként egy kicsit kávézgatni...

Mikor a kávézgatni szó elhangzott, ősz haju utitársnőm tekintete még sokáig nézett boldogan és elmerengve a jövőbe, a mikor majd boldogan lehet kávézgatni. Megnyílt előttem ennek a tisztos öreg asszonynak az egész lelke. Minden vágya kitarult előttem: a csöndes kávézgatás és az ártatlan tereferálás a barátnőikkel. Egy eleven kávénéni ke állt előttem, a kinek egyetlen öröme a háboru tönkretette. Talán majd egy kecske helyre pótolja azt, a mit sir Edward Grey oly kegyetlenül megsemmisített.

Megérkeztünk. Egy mezőség közepén elkerített épületek állnak, a hova épp most terelik be a kecskéket. Az erdélyi és a svájci hegyekből idekerültek a szegény kecskék, ide Ujpestre, a hol semmi sincs a nagyszerű hegyekből. Hova lett a havasi pásztor, a ki kint él állandóan a hegyekben és őrzí a kecskéket? Mindebből semmi sincs. A kecskékre egy ispán és egy külvárosi alak vigyáz. Az ispánkülsejű végzi az eladást, a másik a pásztor. Az ujpesti kecskepásztor rongyos sárga cipőt hord és papírszipkából szivarozik. Nem ilyennek képzeltem a kecskepásztor. A hölgyek mindjárt a dologra térnek. Egyikük így szól az ispánhoz:

— Kérek egy szarvnélküli alpesi kecskét.

Megindul a tárgyalás a szarvnélküli kecské felett, a mely bizonyára olyan korszakot átalakító találmány volt annak idején, mint a drótnélküli táviró. Az öreg hölgy is nagyban nézegeti a kecskéket, de nagyon magasaknak tartja az árakat. Összesen háromszázötven kecske van a telepen, a legolcsóbb 150 korona, a legdrágább 400 korona. Hol vannak azok az idők, a mikor egy kecske 10 forintba került — sóhajtott fel az idősebb hölgy. Közben egyre többen érkeznek a telepre. Egy fiatal, 16—17 éves leányka siet be, a ki — mintha egy belvárosi kereskedésben lenne — így szól az ispánhoz:

— Kérnék szépen egy igen-igen szép fejős kecskét.

A kecske-telepen egyre többen

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

leszünk, az ispán alig győzi megadni a felvilágosításokat. Az épület egyik szobájában, bizonyára itt lakik a pásztor, kis ujszülött kecske mekeg, a mely ma látta meg a napvilágot. Egy kis fiu, a ki a pásztor mellett segítkezik, boldogan ujságotja:

— Ma reggel született a gödölye, az anyja az a fehér alpesi kecske a melyik ott áll a sarokban.

Az ujpesti kecskepásztor segédje így mutatta be az ujszülött alpesi kecskét. A kecskék napközben legelésznek a kertben, de minthogy kicsi a legelő, mesterséges táplálék-ról is gondoskodni kell és ezért nagy üstökben krumplit főznek a számukra. Így tehát a kecske is jól lakik és a káposzta is megmarad.

Főbb vonásaiban ilyen az ujpesti kecskevásár.

P. B.